

Begin én slot Vierdaagsethriller spannend

NIJMEGEN - Waar onmin al niet toe kan leiden. Sinds de ruzie van schrijver Rudy Dek met zijn vorige uitgever Logikos wordt Nijmegen elk jaar niet met één, maar met twee Vierdaagsethillers verblijd. Rudy Dek verhuisde met zijn boeken naar Fred Lardenoye van uitgeverij Quo Vadis en Jack Diekstra van Logikos huurt telkens nieuwe schrijvers in. Vorig jaar was dat Tjeerd Langstraat. Volgend jaar wordt Thomas Verbogt uitgenodigd als gastschrijver en dit jaar is het de beurt aan oud-journalist Lex Muller.

Zijn boek *Een wandelende tijdbom* (zie artikel hiernaast) wordt deze zaterdag, vandaag dus, ten doop gehouden bij Dekker vd Vegt. Rudy Dek publiceert dit jaar alweer zijn zevende thriller met de

Vierdaagse: *Bloed door lopen*. Dek heeft kennelijk dit jaar besloten zijn verhaal wat verder van het wandelevenement te plaatsen. Sterk in de vorige boeken van Dek was altijd de *couleur locale*, het meespelen van bekende Nijmeegse personen. Die knusheid is wat minder dit keer en dat is jammer.

Als vanouds is Rogier Hoofs, oud-buschauffeur, ex-verpleger en gepassioneerd privé-detective de hoofdpersoon. Het verhaal begint op de laatste dag van de wandelvierdaagse, de vrijdag. Een van de eerste scènes is een brute verkrachting in het Belvoir Hotel. Onduidelijk is wie het slachtoffer is. Maar al snel blijkt dat het een hooggeplaatst persoon is. De verkrachter heeft kans gezien haar

lijfwachten uit te schakelen. Wat volgt, is een zoektocht naar de dader. Hoofs wordt hierbij tegengewerkt, want al snel wordt duidelijk dat er krachten in het spel zijn die juist willen voorkomen dat de identiteit van het slachtoffer bekend wordt.

Er is nog een tweede verhaallijn, de zoektocht van Rogier Hoofs naar een gestolen kind, jaren terug geadopteerd door een echtpaar uit het Waterkwartier. Dek is bekwaam genoeg om deze

► **Liefst twee vierdaagsethillers zijn uitgekomen. *Bloed door lopen* en *Een wandelende tijdbom***

verhalen bij elkaar te laten komen. Maar de manier waarop is wat verwarrend allemaal. *Bloed door lopen* zal niet in aanmerking komen voor de Gouden Strop, de prijs voor de beste Nederlandse thriller, maar Rudy Dek is een vakman die weet hoe de spanning op te bouwen. Dit keer heeft hij daar veel vage figuren bij nodig: een vreemde arts, huurmoordenaars, oorlogsveteranen. Die maken het verhaal niet sterker. In de vorige zes boeken verbeterde Dek zichzelf steeds, dit keer niet. Wel knap en verrassend is de slotscène waarin de identiteit van het slachtoffer van de verkrachting wordt onthuld.

Rudy Dek, *Bloed door lopen*, 263 pagina's, QV Nijmegen. Prijs 14,95 euro.